

● Mustafa Işık

Dünyanın Öte Kapısı

ecel çaldı kapımı vakit gitme vaktidir
herkes yola revanken yanında ben kalaydım

kan gülleri takaydım leyla'nın gamzesine
hüznüne gül devşiren bir bahçıvan olaydım

olaydım, ah olaydım, çöle mecnûn olaydım
o yârin kakülüne seherden çiğ alaydım

kara kargalar için yarsaydım ya toprağı
ibrahim bıçağına gönlümden koç salaydım

boynumda siyah zülfün, göğsümde ebabiller
aşkın bittiğı kalpte cürmümle vurulaydım

sonunda unutsaydım hasretlik acısını
çileye, derde, hüzne goncaya açılardım

vurduğunda hançeri toplansaydı bulutlar
tufan vakti dağlara sen diye sığınardım

bin gizemli kaleme sırlı kelimeler salıp
yağmuru düşlerine inceden asılaydım

feleğın kör gözüne tutaydım aynaları
yusuf gömleğı diye kenan'a ben varaydım

yağmurdan damla ile öpeydım pak alnını
buluttan kuşlarımı göğüne uçuraydım

olaydım, yâr olaydım, bağı bağban olaydım
cennetten gözlerinden elmaya uzanaydım

sürç-i lisan edende affa mazhar olaydım
affetmeyeydin beni, kahrımdan boğulaydım.